

saagde: Vilde I tage dette, kunne I faae Loven, ellers vilde I ikke kunne faae den! Naar vi høre det, saa sig vi fra vor Side, at vi saa ligesaa godt kunne blive staaende ved, hvad der blev vedtaget ved 2den Behandling, idet vi overlade til Thinget at dømme os imellem. Jeg skal for mit Vedkommende sige, at jeg ikke skulde have Noget imod at stemme for alle Ændringsforslagene undtagen for Ændringsforslagene under Nr. 1, 2 og 11, men saasnart man siger det og raader Thinget til at stemme imod Forslagene under Nr. 1, 2 og 11, saa siger Mindretallet strax, at Loven er ubrugelig, ja, Ordføreren for Mindretallet gif endog saa saa vidt, at han saagde, at der ikke kunde være Noget i Veien for, at Formanden, forsaavidt man ubstemte det første Ændringsforslag, saa betragtede alle de øvrige som bortfaldne. Jeg ser ikke rettere, end at vor Stilling for Dieblirket konsekvent taaget er den samme som den, det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) indtager, at man stemmer for de Forslag, som man anser for rigtige, og lader den høitærede Minister skjønne over, om han finder det rigtig at tage imod Loven, som den er, idet man overlader til den høitærede Ministers Æfjøn, om han tør paataage sig Ansvaret for at understrive den. For mit Vedkommende vil jeg sige, at jeg er en bestemt Modstander af Ændringsforslagene under Nr. 1, 2 og 11, men overlader til det ærede Thing at stemme over Forslagene, som det vil.

Formanden (Krabbe): Jeg tror, at det kun er de 5 første Ændringsforslag til § 2, som det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Ingerslev) for sit Vedkommende betegede som sammenhørende; det er ialtsald kun disse, som jeg vil betragte som sammenhørende ved Afstemningen, dog saaledes, at jeg giver hvert Medlem Frihed til at begjære Afstemning over dem.

Ordføreren (Laubert): Jeg er ganske enig med det ærede Medlem, der saagde, at Fyrvæsenets Betjente ikke vilde modtage denne Lønningsslov med den samme Glæde, som jeg er overbevist om, at Postvæsenets Embeds- og Bestillingsmænd vilde modtage Postvæsenets Lønningsslov, men det ligger ganske simpelt i to Omstændigheder. For det Første ligger det i, at Postvæsenets nuværende Lønningsslov er fra 1870, medens Fyrvæsenets er fra 1875, og som Følge deraf har der været en større Marsag til at give Lønningssforbedring paa Postvæsenets end paa Fyrvæsenets Lønningsslov. For det Andet ligger det deri, at, medens der vel er kommet mange nye Fyr til, er Omraadet for hver enkelt Fyrmesters og Fyrbetjentes Virksomhed dog ikke blevet forøget paa samme Maade, og i ethvert Fald ikke i en saadan Grad, at den i mindste Maade kan sammenlignes med det Omfang, hvori mange Postmestres Virksomhed er bleven forøget i det paagjældende

Tidsrum. Af disse to Grunde kan der naturligvis være større Marsag til at give Lønningssforbedring til Postvæsenet. Men naar man paa den anden Side gaar saavidt, at man paastaar, at der slet ikke sfer nogen Forbedring ved denne Lov, saa skal jeg dog tillade mig at udtale, at for det Første komme Styrmandene indensfor denne Lov. Naar den høitærede Minister siger, at det Sntet betyder, saa vil jeg sige, at i 1875 brød man sig ikke derom, men nu sætter man temmelig stor Pris derpaa; Styrmandene have jo ikke haft Afgang til Afbestilling, de have jo ikke haft Afgang hvoerten til de gamle eller de nye 5 pSt., saa det er ikke ganske uden Betydning, at de komme ind paa denne Lov. For det Andet forøges efter Ministerens Forslag, som er tiltraadt af Udvalget, Antallet af Afbestillingene til Styrmandene og Assistenterne til det Dobbelte, og det tror jeg ikke, kan betragtes som ganske uden Betydning. Naar der nu tales om dette 5 pSt. Tilskud, saa hører man, at den høitærede Minister og det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Ingerslev), der taler paa Mindretallets Vegne, opfatte Sagen paa temmelig forskjellig Maade, idet den høitærede Minister siger: det vigtigste er jo den nye Anvendelse af Statstilskudet, der nu ikke bliver de Paagjældendes Egen- dom i ethvert Tilfælde, — hvilket det dog faktisk bliver. Det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds lægger derimod den største Vægt paa, at de nu foreslaaes selv at skulle bidrage til deres egen Enkøpension, men dertil siger den høitærede Minister, at det har Mindre at betyde. Nu veed jeg ikke, hvilken af disse to Betragtninger man skal slutte sig til; jeg tror forøvrigt ikke, at nogen af dem har Meget paa sig, og navnlig har den Betragtning, der er fremsat af det ærede Medlem for Aarhus ikke det Allermindste paa sig. Det er rigtignok vel bekendt, at de fleste Embedsmænd, navnlig de høiere Embedsmænd ere saa heldig stillede, at de ikke behøve udover, hvad de ere forpligtede til, at sørge for deres Enter; thi dels er der allerede fra gammel Tid paalagt dem en Del Forpligtelser i saa Henseende, og dels er der tilfikkret Æfjerne Statspension, og endelig have de den velbestående Afgang til Ballø og Vemmetofte i et meget rundeligt Omfang. Men jeg vil tillade mig at henstille Sagen til den almindelige Klasse her i Thinget og spørge, om ikke alle Personer af deres Klasse ere nødt til og føle sig forpligtede til selv at sørge for deres Efterladte og at affe et Beløb dertil af deres aarlige Indtægter. Forudsætter man dernæst da virkelig, at disse brave, paalidelige Mænd, her er Tale om, skulle undrage sig denne naturlige Forpligtelse, som enhver ordentlig Mand føler, at han har, saa at de ikke affe noget af deres Indtægt til dette Brug, selv om det ikke blev dem paalagt af Staten? Jeg forudsætter som en given Ting, at de, naar denne